

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrst leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrst leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrst leta. — Za tujdežele toliko več, kakor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolpa“.
Upravništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 27. januvarja.

Mej državnozborskimi ulogami, izročenimi v denašnji seji nabaja se vladna predloga, katera bode sigurno zanimala zlasti vse juridične kroge. To je namreč načrt zakona o ustrem sumaričnem postopanju. S tem korakom zamašil je pravosodni minister usta levičarjem, kateri vedno jadikujejo, da se sedanja justična uprava briga jedino le za jezikovna vprašanja ter pojma nema o nujni potrebi, zastarelemu avstrijskemu zakonodajstvu potom primernih sprememb dati lice, dostenjno rapidnemu razvoju sedanje dobe.

Dalje našli so poslanci na svojih sedežih načrt Liechtensteinovega predloga o verski šoli. Opozicija je že sedaj silno razburjena po načrtu tega zakona. Hlastno se ga poprijemljajo nemško-liberalni listi, deloma jih tudi podpirajo oficijoza glasila, tudi nemškoliberalni občinski zastopi so že pričeli svojo protiagitacijo. Slovanski poslanci svojega mnenja dosihmal še niso pokazali; hranijo se očividno za oni trenutek, ko se bode stvar izročila šolskemu odseku ter pričelo stvarno obravnavanje tega predloga. Za danes povem naj le toliko, da se bode v ta namen šolski odsek pomnožil za 12 članov.

Pričetkom seje prečita ministerski prvoslednik gospod Taaffe odgovor na interpelacijo zastran laksenburških osuševalnih del.

Trgovinski minister odgovarja interpalaciji Slaviku o tarifnih anomalijah na škodo avstrijski mlinarski obrti. Slavik oglaša se k besedi ter pove na kratko, da s tem odgovorom navzlic rahli obliki njegovi nikakor ne more biti zadovoljen. Vender ne bode predlagal, da se o njem otvorí debata, temveč pridržuje si kritiko za čas budgetne razprave.

Sedaj se prečita nasvet ljubeznjivega dr. Forggerja, kateremu slovenske uknjižbe spati ne dajo. Drugega ne želi, nego da se odgovor ministra Pražaka na znano interpelacijo izroči jezikovnemu odseku. Predlog je dovolj podprt, torej se bode ž njim postopalo po opravilnem redu.

Zbornica preide na rešitev dnevnega reda.

Gornještajerski poslanec dr. Reicher utemeljuje svoj samostalni predlog, naj se ustavijo

davne eksekucije proti rezervistom, in drugim vojski pripadajočim osobam, ako jih pokličejo k vajam ali mobilizujejo v vojnem slučaju. Predlogu se ni ugovarjalo z nobene strani, izroče ga davčnemu odseku.

Slede poročila o nekaterih volitvah, potem pride na vrsto zakon o sladornem davku, jeden najvažnejših predmetov, s kojimi se bode baviti poslancem tekom tega zasedanja. Znano je, da je vlada vsled živahnih ugovorov v nagodbinskem odseku in mej sladornimi interesenti umaknila svojo prvotno predlogo ter dogovorila z ogerskim kabinetom — zakonodajstvo o posredujih davkih te base spada namreč mej one zadeve, katere je po naši dualistični ustavi urejati po jednakih skupno dogovorjenih načelih — dogovorila, pravimo, nov načrt, kateri ustreza vsem bistvenim spremembam, sproženim v nagodbinskem odseku. Žal da v slovenskih pokrajinih ne poznamo blagotvorne sladorne obrtnije ter vsled tega tudi pravega pojma nimamo niti o gospodarstvenih posledicah sladornega davka, niti o težavah njegovih. Morda poskusim, ako čas dopusti, v posebnem članku čitaljem „Slovenskega Nar.“ nekoliko razjasniti to vprašanje, — za danes le toliko, da iz odseka došla sta zbornici dva predloga. Prvega v tako obširnem poročilu zastopa dr. Meznik, in pridružili so se mu poleg desničarskih tudi mnogi levičarski odsekovci članovi, predlog manjšine podpisali so Plener, Auspitz in Derschatta. Proti načelnim določbam prav za prav ni ugovora. Večina in manjšina se strinjata v tem, da je davek pobirati le od fabrikata, t. j. od izdelanega sladorja, ter je za slador, koji se izvaja na inozemstvo preko naših mej, iz državne blagajnice plačati posebne izvozne premije. Navskriž sta si le glede nadrobnosti. Večina zvišala je konsumni davek od 10 na 11 gld. od meterskega vagana ter hoče v podporo avstrijskega eksporta dovoliti fabrikantom eksportne premije v znesku 1 gld. 60 kr. od sladorne surovine (Rohzucker), 2 gld. 30 kr. pa od rafiniranega sladorja. Temu nasproti dviguje se po Plenerjevem predlogu sladorni davek od sedanje davne jednote s 10 gld. počenči stopnjema do 10 gld. 45 kr. za l. 1897, eksportne premije pa so nastavljene le s 1 gld. 40 kr., oziroma 2 gld. ter se znižajo počasi v istem razmerji, v katerem raste konsumni davek. L. 1897. znašala bode premija o surovem

sladorji le še 95 kr., o rafinatu 1 gld. 55 kr. In še jeden razloček! odsekova večina za sladorne premije nasvetuje maksimalno sveto 5 milijonov gold. na leto, skrčil je Plenerjev predlog to številko na 4·5 milijonov že za leto 1888/9 ter jo po jednakosti učinkovito zmanjšuje do 3·2 milij. za leto 1897/8. Toliko za danes; razmotriti se tako težavno in navzlic svoji važnosti slovenskemu občinstvu skoro nerezumljivo vprašanje sploh ne dá v tesnem okviru poročila iz državnega zbora, temveč v to svrhu treba posebnega članka, kojega s tem obetamo našim čitateljem.

Baš v trenutki, ko pišemo te vrstice priporočal je poročevalec za sladorni zakon Meznik s par besedami zbornici, naj vspremjme načrt kot podlago nadrobni debati. Za njim se oglaši Plener kot poročevalec manjšine; o njegovem govoru ter o nadaljnji debati prihodnjič.

Kdo ljubi Avstrijo?

Slovani ne spadajo mej tiste narode, iz katerih se poraja zloglasni rod denuncijantov, kajti Slovani ljubijo pravico in resnico čez vse ter se tudi v vseh svojih dejanjih ravna po načelih resnice in pravice. Slovani ne sumničijo radi drugih narodov, ker prezirajo vsako podlost, a sumničenje je najpodlejša stvar na svetu, ki ni dostenjna človeka. Poštenemu, pravičnemu človeku je teško sumničiti svojega soseda, katerega potrebuje, ako ne vsak dan, a to vendar kdaj v letu; še teže je resnicoljubnemu človeku napadati sodržavljan na način, kakor se to dogaja v naši državi. Osobito v nas Slovence, ki že imamo itak teško stališče radi maloštevilnosti svoje, zaletavajo se preradi Nemci, očitajoč nam nešoljalne težnje, celo panslavistične tendencije, ter imenujoč našo domovino rusko pokrajino. Kaj s tem namerjajo naši nasprotniki, to, vemo in čutimo vši, in čutili smo zadnji čas še posebe.

Odtrgati nam hočejo pot do prejasnega prestola, češ potem bodete osamele slovenske sirote, in Vas bodemo laže poteptali. To je namen današnje borbe, in mi od nekdaj lojalen narod, moramo se še posebe truditi, kako bi svojo lojalnost dejanski dokazali in zasvedočili.

Slovenci bi delali zoper sebe in državo našo,

LISTEK.

S ceste.

V starem veku slalo je mesto Mykéne poleg Thyrinta po svojem kiklopskem zidovji, kateremu ni bilo jednacega in katero je v današnjih dneh za razne podtaknjene mu in izvrstno umotvore ponarejene starinske predmete pripomoglo brskajočemu Schleemannu do velike slave. Zidovje v Mikénah bilo je res orjaško, a kakor se mnogokdaj v dragocenem okviru nahaja le malovredna slika, tako tudi prebivalci Mikénski neso imeli prav nič junaškega, še manj pa kaj orjaškega v sebi, marveč bili so jako smejni ljudje. Smejali in krohotali so se pri vsaki najmanjši priliki tako neizmerno, da so bili v posmeh vsem sosedom, kakor n. pr. pri nas nekatere vasi, v katerih se ne sme povpraševati: „Po čem je maslo?“ ali koliko je ura?“

Sosedov zbadljivi dovtipi so Mikéncem zeló presedali in v svoji stiski si neso vedeli druge potoci, nego da so poslali par meščanov k slavnoznanemu oraklu Delfijskemu vprašat, kaj jim storiti, da se iznebe presmešne in prenadležne svoje

lastnosti. Svetišče Delfijsko dalo jim je svet: naj bogu Poseidonu žrtvujejo tolstega bika. Ako se pri tem slovesnem činu nihče ne bode smejal, bode mesto ozdravljeno.

Nasvet Delfijski vzbudil je veliko radost v Mikenah. Hitro odbrali so najmastejnjega bika za žrtev morskemu bogu in kmalu je bilo zbrano staro in mlado okolo žrvenika Poseidonovega. Baš ko se je imela pričeti daritev, pa se neki paglavec prerije mej dostojanstvenikov prve vrste in ko ga zavrnejo, češ, da tu ni mesta zanj, zakliče na ves glas: „Ali mislite, da vam bom bika požrl?“ Te besede uplivale so tako silovito na prisotne Mikence, da so se vši na glas zasmehali, ob jednem pa uvideli, da so in ostanejo neozdravljeni.

Ljubljana nema kiklopskega zidovja, zlasti zgradbe stavbene družbe nemajo prav nič kiklopskega v sebi, tudi gledé smehú se ne moremo primerjati krohotajočim se Mikencem, zato jih pa prekušamo v drugej lastnosti, ki se baš v Ljubljani bujno razvija in ta lastnost je — čenčarija, klepetanje.

Klepetai in klepetulje res neso kmalu kje tako dobro zastopani, kakor baš v beli Ljubljani, njih

štivo je legijon, njih jezik in jezički pa pravi pravcati „perpetuum mobile“. Ni je osobe v mestu, da bi je ne potegnili vsaj parkrat skozi svoje zobe in ni ga menda obiteljskega življenja, komur bi ne segali njih zloba, strupeno njih želeno. Pri tem svojem poslu pa neso posebno kočljivi, kjer ni prave snovi, izmislio si jo in iznajdljivi so v tem oziru bolj, nego marsikateri pesniških naših epigonov, katerih lastnine že sedma božja zapoved ne varuje več dovolj, marveč so prisiljeni sklicavati se na kazenskega zakona osodne paragrafe.

Zlasti sedaj, ko razsajajo osepnice po našem mestu, kaže se naših klepetcev in klepetulj divna domišljija v pravem svitu. Natančno pripovedujejo, da je ta ali oni zdravnik, katerega si baš par minut poprej videl zdravega in žilega, ulegel se v postelj in da je osepnice kar črn. Prav nadrobno razlagajo, kako je neka kubarica umrla za osepnicami, bila prenesena v mrtvašnico, kjer so jo pa pozneje našli na trebuhu ležečo, ker so jo še živo deli v krsto. Klepetavost takih osob je brez konca in kraja in če druzega ne vedó, ugibljejo, koliko osepnice ima ta ali oni bolnik in tako so srečno dognali, da jih je neka gospa imela ne več in ne manj nego devetnajst

ako bi zatajevali sorodstvo z ostalimi Slovani, naj so Rusi, Poljaki, Čehi ali Srbi. Delali bi zoper svojo individualnost, ako bi se odtrgovali od kulture svojih najsorodnejših življev. Pa vendar nam se to za zlo jemlje. Kulturo hočemo mi imeti svojo, in naj rase ta kultura v Avstriji, Nemčiji, Rusiji ali kjer si budi, kajti kultura nema z državno idejo in uredbo nič opraviti. Samo naša državna ideja ima strogo določene meje. Če te meje ne sme nobeden državljan avstrijski; za vse, kar je v teh mejah, mora se in dolžan je potezati se vsak podanik naše države. Tako mislijo in delajo Slovani v Avstriji, in tako zahtevajo Slovani, da tako delajo tudi vsi drugi sodržavljeni naši, naj bodo Nemeji, Italijani ali Madjarji.

Žal, da smo zadnje čase morali slišati cisto drugačne izjave, katere so podobne črvu, razjedajočemu zdravo drevo; izjave, katere nam dajo mnogo misliti, ker so naperjene proti obstoju naše države. Za danes upamo, da so te izjave podobne najhni struji, katero je še lahko udušiti in zaprečiti, da se ne bode mogla širiti še dalje, in misi osobito zmatramo za svojo sveto dolžnost, opozoriti svoje poslanke na to.

Ni še dolgo temu, kar se je zgodilo v Gradci pred dobrimi tremi leti, in sicer na gimnaziji, torej v državnem zavodu, kateremu je v prvi vrsti namen, gojiti avstrijski čut in državno idejo avstrijsko. Zgodilo se je bilo namreč, da so nemški osmošolci po uri, v kateri j m je profesor razlagal a v s t r i j s k o z g o d o v i n o, svoji nelejalnosti in mržnji do Avstrije s tem dali duška, da so svoje zaničevanje v šolski sobi, v kateri je visela podoba našega preljubljenega vladarja in gospodarja, izrazili z gnilimi jabolki na način, s katerim so hoteli označiti svoje nemško mišljenje. Takega ravnanja gotovo ne odobrava nobeden človek, in nikdo ne bode priznašal mladenčem, ki so do tega čina nepatriotičnega, ki ga mora obsojati vsak iskren in udan državljan avstrijski, bili bolj zavedeni od mož, ki imajo na političnem polju nemškem prvo in odločilno besedo. Le žal, da je teh mož preveč, od katerih dobivajo in sprejemajo mlada, neizkušena srca tako nevarnega netiva.

Drugi slučaj se je tudi zgodil v Gradci, ko je politična oblast razpustila vseučiliščno društvo „Arminija“. Zakaj je to društvo bilo razpuščeno, je znano. „Arminija“ je imela komers v dvorani, v kateri je bilo poprsje našega presvetlega vladarja in cesarja. Nekateri udje „Arminije“, ki škilijo čez mejo naše države ter jim je nemški cesar in Bismarck več, nego naš cesar, spozabili so se v tem trenotku in so uprizorili čin s katerim so zasvedčili svojo neudanost do vladarja in bi morda na mesto, na katerem je bilo poprsje našega cesarja, raje postavili nemškega cesarja poprsje, kajti v dvorani, v kateri so imeli nemški burški komers in v kateri je bilo poprsje našega cesarja, ni bilo več videti tega poprsja, in radi tega je bila „Arminija“ razpuščena.

Na kak način je izginilo našega cesarja poprsje iz dvorane, to si labko ugane vsak izmej nas, kdor pomisli, da je radi tega morala biti „Arminija“ razpuščena. Mi ta čin tudi na tem mestu registrujemo kot „germanium signum temporis“, ker smo si v svesti, da slovenski mladenči ni zmožen takega čina. Kaj bi Nemci govorili in pisarili, ko

kolikor bi jih jaz, ko bi to ne nasprotovalo krščanski ljubezni, vsacemu takemu klepetcu in klepetulji želet na nikdar mirujoči jezik.

Ako se take stvari dogajajo v Ljubljani, zakaj bi neki zaostajal Kranj? Tudi ondu ima „Fama“ s svojimi tisoč jezik mnogo čestilcev in precej močno gospod iz gorenjske metropole pisal je te dni v Ljubljano prijatelju, s katerim sta se pobrala v sv. Huberta imenu in še v čem drugem, drobno pismo, v katerem vpraša, so li res tašča njegova in še nekateri drugi člani njegove obitelji zboleli za osepuščami. Kaj tacega se lahkovernim ljudem skoro ne more šteti v zlo, saj teta „Tagespost“ z vso resnobo zagotavlja, da so osepuščice v Beljak zanesli Kranjci, prišedši na semenj, dasi učenjaki v Stempfergassee trdovratno molče, kdo je zatrosil osepuščice v Sarajevo in kdo v Prago.

Pri takem vprašanju je menda spomin zapašča, da se v istem neprijetnem stanju, kakor sotrudniki pri nekem slovenskem dnevniku, ki je dne 20. t. m. javil: „V Ptui je bil županom izvoljen Eckl in podžupanom Fichtenau,“ dva dni pozneje pa: „Te dni so bile v Ptui volitve za župana in pod-

bi se kaj jednakega pripetilo v „Slov eniji“ ali „Triglavu“! Črnili bi ves narod naš, grdili bi vse Slovane, očitajoč nam in s prstom kružoč na nas: „Glejte taki so ti Slovenci vsi, taki so Slovani vsi, nevredni nobene milosti vladarjeve, nevredni jednakopravnosti pred cesarskim prestolom!“ Črna pega bi ostala na Slovencih za večne čase, mi bi postali prave sirote v državi, brez zavetja in brez zaščitnika. Ne zahtevamo, da se radi Graškega nepatriotičnega čina kaznujejo vsi nemški državljanji naše države ali da bi radi tega tudi drugi Nemeji trpeli kakeršno si bodi škodo, ker bi to bilo neopravičeno; ali zahtevati smemo in moremo v interesu naše države, da se ostro kaznujejo tisti, ki takó nelejalnost kažejo svetu ter ž njo kužijo menj zavedene ljudi.

Današnji časi so preresnobni, treba nam je biti paznim, ko se nam bližajo morda odločilni trenotki; naša je dolžnost, opozarjati na nevarnosti, ki se porajajo od znotraj in nad katerimi naj bdí Avstrija ter njej udani narodi.

Govor poslanca Janka Kersnika

v deželnem zboru dne 23. januvarja.

Slavni zbor! Obžalujem, da pribaja tako važen zakon, ki bo silo globoko segal v žepo davkoplačevalcev, in o čigar pravih posledicah si nesmo in ne moremo jasni biti, kot zadnja točka v tako pozni ura na vrsto razpravljanja. Zato mi tudi ni moč, na drobno pregledati mu srce in obisti, le v večjih potezah in v malo besedah naj mi bo dovoljeno. Predno pa prehajam na meritum nocojšne razprave, uložiti moram odločen ugovor proti vsakej besedi proti vsakej insinuaciji, da govorim tu le kot zastopnik jednega okraja, in ne kot deželni poslanec. Taka čitanja so sicer v zadnjem času skoraj običajna postala, javljajo se tudi v ostrejšej obliki, in zato moram tu že à priori uložiti slovesen protest proti njim. Jaz govorim kot deželni poslanec, a ob jednem varujem tudi interes istih, ki so me iz tega uzroka, da varujem njihove koristi, poslali na to mesto; da je pa pri nas vseh čut skupnosti vendar tako utelesen, da vselej in radovoljno žrtvujemo lokalni interes občnemu, tega mi ni treba razpravljati niti poudarjati, to vidimo v vseh obravnavah, to čutimo pri vseh sklepih, ki se storé v tem slavnem zboru. (Dobro) In še nekaj! Očetovska, materinska ljubeze je vsakej božji stvari, ki je poklicana na tem svetu rasti, cveteti in sad roditi, tako globoko ucepljena, da jo budem tudi z vsemi mogočimi oziri v poštev jemal, govorč o predloženi postavi, tej nježni, lepo razviti, že triletni hčerki mojega častitega in drazega prijatelja, gospoda poročevalca. (Veselost.) Oziral se bom po vsej moči na ta blaženi čut, in uverjen sem, da je nje govaljubezen tudi tako prav očetovski pametna (veselost), da ga opomnje, ki se tičejo malih marog, malih napak, ne bodejo preveč razjarile. (Prav dobro! na levi.)

Prav na današnji dan pred dvema letoma sem s tega mesta označil svoje stališče gledé te nove uredbe, svoje pomisleke, ki imajo jedino le v živem prepričanju svoj izvir in temelj, da se z upeljavo deželnih cest onim, ki jih najbolj zahtevajo, ne bo prav nič koristilo, nego da se oni okraji, ki jih dobodo, kakor oni, ki jih ne dobodo, le oškodujejo v materialnem in zadnji — ki jih ne bodo

župana. — Izid volitve nam ni znani. — Neprostovoljni ta dovtip bil mi je mnogo bolj po volji, nego istega lista vest, da je zaradi poskušenega roparskega umora na Dunaji zaprti Frankenstein hotel umoriti veletržca Grafa, o katerem zločinu niti državno pravdništvo še ničesar ne ve.

Za nameček naj omenim še dopisnice, ki mi je je te dni dala prijateljska roka, da se prepričam, kolika je izobraženost mej nemškimi Štajerci. J. St. restavrater na postaji B., odpodal je dne 2. t. m. v Radovljico nastopno dopisnico:

„Die Herrn Kreiner Würsterzeiger von der besten Sorte

Radmannsdorf

in Grein“.

A tergo pa: Schützen Sie mir wiederum 50 paar Graner würst, Schützen Sie es mit Nachnahme mit Achtungsvollen Gruss“.

Kljubu temu naslovu prišla je menda dopisnica v prave roke, vsled tega pa menda tudi kranjske klobase in nemški Štajerci, masteč se s temi našimi proizvodji, v polnej meri uživajo „das Gefühl der Wurstigkeit“.

imeli, — teh deželnih cest, so po mojem mnenju še v mnogo bolj ugodnem položaju. To bom prav na kratko utemeljil.

Paragraf 11. pravi: „Za vzdrževanje deželnih cest morajo polovico deželnih zaklad, in polovico okraji in občine, v katerih se nahajajo dočne cestne proge (nemški: innerhalb deren Grenzen die Strassen laufen) — po razmeri jim glede okrajnih cest naloženih dolžnosti donašati.“ Občine se ve da večinoma v denarjih. Vprašam pa: Kake so te dolžnosti? Kaj mora storiti okrajni občini? Okrajni cestni odbor plača troške za gramoz, za kidanje snega, za umetne stavbe, cestarje in pomičnike, — občine pa v natori preskrbe dovažanje gramoza, odvažanje blata, pripravljajo snežne drogove, zasajajo drevesa, in odstranjujejo tudi po vremenskih nezgodah prouzročene zavržke prometa. Torej, gospôda moja, polovico vsega tega navedenega, kar se ve da sedaj vse v natori storé, bodo morale plačevati občine — in le tiste občine, skozi katere gredó te bête deželne ceste. Kako se bo pa to reluilovalo? Zakon nam ne daje nobenega merila! A če pomislim, kako rad dandanes in ob današnjih cenah žita in živine, pri žalostnih razmerah, v katerih stoka in joče naše gospodarstvo, ko je pridelek zastonj, denar pa drag, — kako rad dandanes in morda še dolgo, dolgo naš kmet daje in natura le da mu ni treba denarja šteti, — če vse to pomislim, vidi se mi naravno, da bode darilo deželnih cest pravo danajsko darilo ouim, ki jih dobodo, naj si jih pač želé ali ne. In pri tem reluilovanji se bo gledalo na vse, kar zakon zahteva, — na snežne droge, na drevesa, na blato — na vse! Vse se bo cenilo in plačalo. Ali se bo pa potem tudi uvedlo in storilo — to je drugo vprašanje. Pa še nekaj! Okrajne ceste morajo biti najmanj 4 metre široke in deželne najmanj 5. To je teorija! V praksi imajo okrajne ceste dobre 3 metre, in v novi praksi — ker nove metle najbolje pometajo, bodo imele deželne ceste po 6 metrov širjave. Torej še jedenkrat toliko, ko v dosedanjem stanu. Kje je pa tu dobiček občin, ki so prizadete, to se pravi, skozi katere gredó deželne ceste? Še jedenkrat tako veliki cesti z vsemi strogimi dodatki vred, ki jih ukazuje novi zakon, bodo plačevale polovico, torej ravno toliko, kolikor dajo sedaj in natura, vzdržuječe sedanje za polovico manjše okrajne ceste. Poleg tega pa bodo plačevale odstotke v deželnih zaklad, kateri so sedaj tako lepo in optimistično proračunjeni na 3 od sto, tako lepo pravim, da jim sam poročevalc, — častiti moj prijatelj — prav ne veruje. Jaz ne bom računil za njim, opozarjam pa samo na jedno. Kliči se vedno: Ti okraji imajo toliko odstotkov za vzdrževanje svojih cest, ker nemajo niti železnice, niti državnih cest, zato je treba uravnati, nivelirati breme, torej plačujte tudi Vi, ki imate ceste in železnice. No, gospôda moja, le oglejmo si to niveliranje malo bolj natanko. Kranjski okraj, — na priliku, plačuje sedaj 9% za ceste, kamniški plačuje 8% — in prvi ima železnico in državno cesto, drugi državno cesto. A ako skupaj dobita 63 kilometrov deželnih cest, Radovljica, ki plačuje 20%, pa samo 27 kilometrov. In koliko jih dobi okraj: „Ljubljanska okolica“. Nobene — kajti onega kosa pri Škofljici vendar ne morete v poštev jemati. In logaški okraj? Ta pa odslej ne bo imel menda nobene okrajne ceste več — in vendar ima železnico in državno cesto. Zatorej, gospôda, ne govorite o nivaliranju! (Dobro, prav dobro!)

Pa kaj še? Vrh vsega reluilovanja, vrh vsega pravičnega in nepravičnega razdelovanja deželnih cest, vrh vsega uravnavanja — vrh vsega ostane vendar še naturalno delo, kajti § 14, štev. 5, ostane vedno v veljavi, — pri vremenskih nezgodah se mora vse delo v natori vršiti.

Gospôda, z deželnimi cestami sem pri kraji; ustanovite jih, in ž njimi vred novo breme vsej deželi, in nikomur in nobenemu okraju v korist. In da boste videli, da me pri vsem tem ne zapušča skrb za svoj domači okraj, izjavljam, da smo v tako srečnem položaju, zahvaliti se za tako darilo, za deželne ceste. Mi bomo donašali, kar bode treba k deželnemu zakladu v pokritje teh bremen, a nas pustite v miru ž njimi, mi bomo z okrajnimi shajali, in si ne maramo troškov dvojiti. (Veselost — in dobro.)

Izmej mnogih pomislekov, ki jih imam, navel bom samo še dva, oba se tičeta § 31. — Tam se

Dalje v prilogi.

nih društev, ki je posebno po deželi premožno poznano in razširjeno, je gotovo društvo „rudečega križa“, katero ima tako blaga, patriotska in dobrodelna načela, ter človekoljubno naloge in deljanje, namreč: streči v vojni padlim ranjenim, ali umirajočim vojakom ter podpirati njih zapuščene udove in sirote. — Da bi se to prekoristno društvo bolje razširilo med ljudstvo, našla je c. kr. okrajnega glavarja v Krškem gosp. Weiglein-a lepa misel, poprijeti se dela, ter toplo spodbujati prebivalce svojega okraja, da si začnejo snovati podružnice „rudečega križa“; in res po skrbnem prizadevanji posrečilo se je gosp. okraj. glavarju, da so se ustanovile v okraju v kratkem času štiri jednake podružnice, ki štejejo skupno do 400 udov. — Tako so po prizadevanji gospoda okrajnega glavarja ustanovili najprvo rodoljubi konstanjeviškega sodniškega okraja svojo podružnico, za tem so sledili rodoljubi krškega in radeškega sodniškega okraja. — Dne 19. t. m. pa so se na prijazni poziv gosp. okrajnega glavarja sešli tudi rodoljubi mokronoškega sodniškega okraja v Mokronogu, da si ustanovijo jednak podružnico. Omenjeni dan popoludne prišla je k udeležbi res obilna množica raznovrstnih stanov. Gospod okrajni glavar je navzočim v svojem krepkem nagovoru razvil pomen in načela tega društva, a gosp. Klein c. kr. vladni koncepist v Krškem, pa je lepo in obširno razložil zgodovino tega važnega društva. Oba gospoda govornika sta našla navzoče, tako, da so si rodoljubi takoj ustanovili svojo podružnico z letnim doneskom 1 gld. za udu, in še tisti dan pristopilo je k društvu 68 udov. V odbor volili so udje 12 članov, mej njimi prvesednikom g. c. kr. okraj. sodnika Adolfa Pfeffererja, a namestnikom nadučitelja Andreja Gerčarja.

Rodoljubi krškega okrajnega glavarstva so pri tej priliki dokaj pokazali, da vedo ceniti toliko pomljivo človekoljubno društvo; a gosp. okrajni glavar pa si je s svojim požrtvalnim trudom pridobil pri tem največ zasluga. Slava mu!

Naj bi se tudi po drugih okrajih naše mile domovine našle merodajne osebe, ki bi posnemale našega gosp. okraj. glavarja in v kratkem času bode društvo rudečega križa zelo razširjeno ter poznano v vsaki priprosti vasi. — ar.

Domače stvari.

(Slovenski upisi v zemljiske knjige.) Kakor smo včeraj v telegramu poročali, bila je dne 26. t. m. v budgetnem odseku državnega zbora debata o ukazu barona Pražaka, po katerem se imajo slovenske rešitve slovenski upisavati v zemljiske knjige. Pokazala se je tudi pri tej priliki neskončna objektivnost nemških zastopnikov. Temeljito sta se dr. Russ in dr. Heilsberg sklicavala, prvi na koroški, drugi na štajerski deželnemu zboru, kakor da je deželnozbarska obsodba Pražakovega ukaza tudi „pravokrepna postala“ kakor tisti — nemški formularji v poročilu deželnega odbora štajerskega. Dr. Russ je vrhu tega skliceval tudi na dra. Abujo, tedaj na Dežmana v koroškem deželnem zboru, in to se ve, da so regenati, v stvareh, ki so jih izdali, svete avtoriteti! Kako je takšno ugovaranje smešno, se niti označiti ne da. Ali pripravno je, da stvarnemu utemeljevanju, s katerim sta poslanec Zeithammer in pravovodnji minister baron Pražak postopala proti napadom z levico, daje tem večjo veljavo. Pravo je tudi v tem slučaju na naši strani in mi le izrekamo poslancu Zeithammerju, da je našo stvar solidarno zastopal.

(Mašo zadušnico) po ranjku msgr. Andreji Einspielerji bode na prošnjo akademičnega društva „Slovenije“ bral gospod P. Konstantin Vidmar v ponedeljek dne 30. t. m. ob 10. uri v cerkvi sv. Urha, VII, St. Ulrichsplatz. Pri maši bodo pevci „Slovenije“. Na Dunaju bivajoči Slovenci blagovolijo naj se prav mnogobrojno udežiti te maše.

(Vodnikov ples.) Čitalnica v Ljubljani priredi na čas V. Vodniku dne 1. februarja sijajen ples, ki bode gotovo kakor druga leta, izredno lepa narodna veselica in sestanek jako odličnega in elegantnega občinstva. Vse govorice da je Vodnikov ples, kakor vsi drugi plesi, zabranjen, so izmišljene.

(Maškarada „Sokola“) priredi se, kakor običajno, na pustni torek. Poizvedeli smo iz gotovega vira, da bode tako sijajna. Delajo se pravne že sedaj. Sestavilo se bode tudi več skupin. Upamo, da „Sokol“ ne bode zaostal za drugimi leti in da se letošnja maškarada zabeleži, kakor navadno,

mej najlepše predpustne veselice našega mesta. Vabila so v tisku in v teku prihodnjega tedna jela se bodo razpošiljati.

(Za javno varnost.) Piše nam danes priatelj: Sedaj je prišel čas, da se sneg razstrehe trebi. Kako je nevarno za tiste, ki spodaj ob hišah hodijo, kadar kdo na strehah sneg razkopava, je jasno. Vendar pa se pogreša še vedno potrebna pazljivost, dasi kazenski grozi tako razkopovalcu, kakor hišnemu gospodarju. Včeraj okoli 2. ure popoludne je nekdo stal na strehi velike realke in prav brezskrbno z lopato metal sneg na ulice. Znamenja spodaj ni bilo nobenega in videl sem, da sta dva gospoda šla drug drugemu nasproti, kar najedenkrat mej njiju približi debel plaz snega, ki ga je razkopovalec vrgel na ulico. Da nestal bila vsak nekoliko korakov oddaljena, bila bi se gotovo zgordila nesreča. Opozorujemo torej hišne gospodarje, naj ne bodo nepazljivi!

(Osepnice.) V zadnjih 24 urah so za osepnicami zboleli 3 moški, 2 ženski, 4 otroci. Umrl 1 moški.

(Izpred sodišča.) Dne 26. t. m. vršila se je pred tukajnjim c. kr. deželnim sodiščem kazenska obravnava, v kateri je sedelo na zatoženih klopeh nič manj kakor 10 fantov iz Erzelja nad Vipavo, obtoženih zaradi teškega telesnega poško dovanja. Natepli so namreč dva fanta, o katerih so trdili, da sta jih osleparila, pobirajo plesno takso pri neki zabavi. — Ker pa nasledki neso bilo hudi, obsojeni so bili le od 1 do 3 mesecev, jeden je šel prost domov.

(Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaju) napravi 1. svečana t. I. ob 1/8. uri na večer V. redno sejo s tem dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Slučajnosti. 4. Zabavni večer. Lokal: I., Maria Theresien-Strasse 4, Hôtel de France. Gosti dobro došli.

(Narodna čitalnica v Št. Vidu nad Ljubljane) priredi veselico v društveni dvorani, v nedeljo dne 29. januvarja 1888. Spored: 1. Nedved: „Zvezna“, moški zbor. 2. * * * „Srce sirota“, mešani zbor. 3. A. Nedved: „Kranjska dežela“, samospev s spremljevanjem na harmoniji. 4. Kam. Mašek: „Planinar“, moški zbor. 5. * * * „Ti veselo poj“, mešani zbor. 6. „Eno uro doktor“, burka v jednem dejanju. 7. „Nastop 14 domaćih godcev“, — za predpust. 8. Tombola. Začetek ob 5. uri zvečer. Ustoppina: I. sedež 50 kr., II. sedež 30 kr., III. prostor 10 kr. K tej veselici uljudno vabi odbor.

(Vabilo na tombolo), katero napravi požarna brama na Bledu dne 29. januvarja v go stilni pri „Martinoci“. Darila za tombolo se prosijo, in hvaležno jih vsprejme tisti, pri kateremu bode veselica. Začetek ob 7. uri zvečer. Uljudno k udeležbi vabi Odbor.

(Vabilo na „Ples v kostuma h“,) kojega priredi Pturska čitalnica dne 2. februarja t. I. v svojih prostorih „Narodnem domu“. Pri tej veselici svira vojaška godba 47. peš polka iz Maribora. Začetek ob 1/8. uri zvečer. Odbor.

(Vabilo h koncertu), kateri se priredi dne 5. februarja 1888. leta v prostorih „Bralnega društva“ v Krškem na korist „Pedagogiskemu društvu“. Spored. 1. A. Schuller: „Sirena“, overture. 2. Nagovor. 3. A. Nedvěd: „Na goro“, mešani zbor. 4. A. Nedvěd: „Oblakom“, mešani čveterospev. 5. Deklamacija. 6. Flotow: „Marta“, potpuri. 7. G. Mayerbeer: Arija iz opere „Robert“, sopran-solo. 8. Iv. pl. Zajec: „Večer na Savi“, moški zbor. 9. F. Schubert: „Na morji“, bariton-solo. 10. A. Foerster: „Venec Vodnikovih pesnij“, mešani zbor. 11. V. Parma: „Pozdrav Gorenjske“, valček po slovanskih napevih. 12. Ples. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Ustoppina za osobu 80 kr., za obitelj 1 gld. 50 kr. Preplačila se hvaležno sprejemajo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 28. januvarja. „Wiener Ztg.“: Okrajni komisar Thomann pl. Montalmar imenovan vladnim tajnikom na Kranjskem.

Budimpešta 28. januvarja. (Zbornica poslancev.) Odgovarjajoči interpelaciji Helfyjevi poudarja Tisza, da ni najmanjšega povoda, dvojiti o mejsobojnej „bona fides“ vlastij, ki so zavezane za vzdržanje miru in za lastno varnost. Ne da bi se dvojilo o ruskega carja miroljubnej izjavil in akoravno se treba izogibati vsakemu izzivanju, je vendar vsled tako znat-

nih dislokacij in premeščevaja ruskih čet proti državnej meji, dolžnost skrbeti za to, da se za vse slučaje storiti potrebno, kar zahteva varnost naših mej in pripravljenost naše vojske. Tisza ponavlja, da zveza srednjeevropskih veselih ni bila nikdar kaj drugega, nego mirovna zveza, čisto defenzivnega značaja, brez vseh agresivnih namenov. Upa, da se bode miroljubnim vladarjem in vladam posrečilo, ohraniti mir in oprostiti Evropo teško tlačečega čuvstva opasnosti.

Petersburg 28. januvarja. Generalnega štaba načelnik v pomorskom ministerstvu, Čihačev, imenovan poveljnikom vežbalne eskadre za bodoče vaje. Zastavnički častniki tej eskadre in poveljniki brodovja za pouk topničarstva in za pomorsko šolo so tudi imenovani.

Vabilo

vsem p. n. gospodom odbornikom „Sokola“ za maškarado in 25. letnico k zopetni seji, koja bode v ponedeljek ob 8. uri zvečer v dramatični sobi Ljubljanske čitalnice.

prinaša v 2. številki naslednjo vsebino: + Monsignor Andrej Einspieler. — Iz življenja Andreja Einspielera. — „Slovanska kulturna jednota, sodniško priznana.“ — Jezik in tuji duh. — Ivan Gundulić. (Dalje in konec.) — Psoglavci. Zgodovinska slika. Češki spisal Alojzij Jirásek. Poslovenil Vacerad. — Pogled po slovanskem svetu. — Domäča književnost. — „SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se plačuje ali pošilja naročnina upravnemu „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani. Naročnina znaša: za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrleti 75 kr. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 2 gld. 80 kr., poluletno 1 gld. 40 kr., četrtletno 70 kr.

Za vnanje porabo. Pri protinu in trganju, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo so je posebno uspešno Mollovo „Francosko žganje“. Steklonica stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštnem po vzetju A. Molla, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izredno Mollov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom.

Listnica uredništva: Gosp. M. Š. v R. Zanimanje, ki ga novi članek kaže, je hvalevredno, a za sedaj razprav o tem predmetu ne bomo priobčevali. Zdravi!

Tuji:

26. januvarja:

Pri Slovu: Kramer, Kraus z Dunaja. Pöhl iz Budapešte. — Eadler z Gablovca. — Wahsenmann iz Polja. — Pri Malici: Fürber, Fuchs, Schneider, Guaval, Miklaš Sckmitzler, Fischer, Ceubauer, Linke, Redl z Dunaja. — Schwarz iz Iglove.

Umrli so v Ljubljani:

26. januvarja: Jožef Wolf, tapetarjev sin, 2 leti, Kramovske ulice 22, za kozam. — Ana Mavc, delavčica hči, 7 mes., Hradeckega vas 20, za jetiko. — Urša Cernilogar, gostija, 67 let, Trnovski pristan 10, za kozam.

27. januvarja: Milan Predović, hišnega posestnika sin, 3 mes., Poljanski trg 5, za oslabljenjem. — Anton Mikš, posestnikov sin, 3 dni, Kolodvorske ulice 3, za slabostjo. — Jurij Markelj, pivar, 44 let, Slonove ulice 7, za otrpenjem možganov. — Apolonija Hrovat, gostija, 81 let, Frančiškanske ulice 12, za pljučnim emfisom. — Anton Magister, delavca sin, 16 let, Hradeckega vas 10, za kozam.

V deželnej bolnici:

27. januvarja: Marija Bečan, gostija, 53 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
27. jan.	7. zjutraj	728.3 mm.	— 4.8°C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	728.9 mm.	5.8°C	sl. zah.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	730.8 mm.	— 2.2°C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura — 04°, za 1° nad normalom.

ustanovlja nova dočba, da naj oni, ki plačuje v kakem okraji deseti del vsega, za ta okraj predpisane neposrednega davka — ustopi brez volitvevsta v cestni odbor. Do sedaj je imel to pravico najvišji davkoplăcevalec v okraji, in meni se vidi to mnogo bolj pravično, nego nova določba, ker vsled te bosta v vsej kranjski imela samo dva pravico ustopiti v odbor, namreč obutna družba v okraji Kranjska gora in knez Turjačan v Kočevji. Za ta dva pa vender ne boste delali novih zakonov. Ostanimo torej pri stari določbi, ki bolj ustreza načelu zastopanja interesov, nego nova, ki se mi vidi prava tam, od koder je menda — prepisana — (veselost) — namreč v moravskem ali gorende avstrijskem zakonu.

Zadnji odstavek § 31. pa določa, da bo od slej deželnim odboru imenoval načelnika cestnemu odboru in njemu namestnika. To je novo! Pa tudi malo nepraktično! Deželnim odboru ne pozna in ne more poznati vseh članov vseh cestnih odborov — saj jih bo okoli 250. Kdo mu bo torej poročal? — Morda okrajni glavar ali župniki, dekanji ali kaki osobni prijatelji in znanci deželnih odbornikov? — Treba bo, da se bo pošiljal nekak "curriculum vitae" vsakega člana deželnemu odboru. Od našega cestnega odbora članov imam menda samo jaz čast poznat biti gospodom deželnim odbornikom, protestirati moram, da bi bil s tem že predestiniran za mesto načelnika (veselost), lepa hvala za to, — a kdo bo poročal, kdo bo preiskal zmožnosti drugih. Morda se bo zahtevala fotografija (dobro, veselost), ali pa, dandanes, ko je nova umetnost "grafologija" (burna veselost) dospela že na tako visoko stopinjo, da je mogoče iz par pisanih vstic spoznati značaj, stan, zmožnost, starost pisalčeve, — morda se bo s pomočjo te nove vede in s pomočjo poslanih pisem našel pravi načelnik cestnemu odboru? (Dobro, dobro.)

Gospod poročalec, — moj dragi prijatelj — je rekel, da je ta določba nova, in da je ni nikjer v nobenem drugem cestnem zakonu; a vsprejel jo je, ker se more jedenkrat tudi z novostvarjo začeti, in ker sedanji cestni odbori zato nič ne store in so zato "za nič, prav za nič," ker volijo sami svojega načelnika. Gospodje — izvrstno! To je pravi remedium, katerega bi pa priporočal naše bolj važnem mestu.

Mi se trudimo že četrto leto z občinsko postavo, zato, ker so občine "za nič," ker odbori ne izpolnjujejo svojih dolžnosti, ni samosvojega ni izročenega področja. Evo Vam zdravnika in zdravilo! Deželni odbor naj župane imenuje! (Viharni smeh in dobro.)

A gospoda moja, pustimo doutipe! Stvar je resna, in ta določba, ako ji pritrdirite, je in bo hud udarec avtonomiji, tako hud, kakor oni, katerega smo ji prizadeli pred nekoliko dnevi, ko smo vsprejeli zdravstveni zakon! Nikari naprej po tej poti! Vzlasti zastopniki kmetskih občin, kmetskih okrajev — Vas pozivem, da stojite sedaj trdno na braniku naše avtonomije. O mogočih posledicah ne bom govoril, saj so jasne pred nami. Stejte! in pozor! to je jedino, kar Vam kličem. (Dobro!)

Pridržajoč si, da stavim v nadrobni razpravi, za katero bom glasoval na dotičnem mestu svoje sedanjo predlogo izpreminjajoče nasvete, poslavljamo se za sedaj od te hčerke mojega prijatelja — gospoda poročevalca. Gospodje, koliko lepša bo, ako ji postrižete par teh dolžih kodrov, ki je grdičelo in lice; recite jim pač deželne ceste, ali kakor hočete! Četudi zopet uzrasto čez nekaj let, krepkejši bodo, a lepši, a tudi otrok bo bolj čvrst, nego je danes v tej poznej urri. I zdravo je, otrokom striči lasce! (Veselost in živahnih pohval.)

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(Večerna seja 23. januvarja leta 1888.)
(Konec.)

O načrtu zakona o napravljanji in vzdrževanju javnih neerarskih cest in potov v zvezi z načrtom zakona o uvrsttvitvi nekaterih okrajnih cest v vrsto deželnih cest poroča posl. Detela. Upravni odsek ni bistveno spremenil predloga deželnega odbora in nasvetuje, da dež zbor potrdi zakon.

Posl. Kersnik se oglaši v generalni debati. Govor priobčimo po stenografskem zapisniku.

Deschman govori proti zakonu, kateri bo v malo letih deželi naklatal velika bremena. Pa tudi kmetje bodo namesto tlake plačevati morali v denarji, kar jih gotovo bolj teži, nego naturalna dela. Na dolgo in na široko prede potem svojo štreno proti zakonu, tako zanimivo, da je zraven

njega sedeči baron Apfalttern sladko zaspal. Posnemal ga je grof Auersperg in tudi meji narodnimi poslanci je bil učinek Deschmanovega govorjenja — splošno dremanje. H koncu se je usedel na Ptitski stol in prorokoval z votločenim glasom, da bodo troški za deželne ceste neznotni.

Posl. Pak iz primerja Deschmana Jeremiji in pobija njegove pomislne. Proti poslancu Kersniku omenja, da on ni ugovarjal, ko je deželni zbor dovolil 50.000 gld. za Kamniško železnico. Deschman hvali tlako lehko, ker on je nikoli ni delal. Tlaka je povsod odpravljena, zakaj bi ostala za cesto? Deschman in njegovi pristaši so se vselej skazali prave mačhe kmetskim občinam. Res da poprej je graščak ukazal, kmet pa je moral delati in molčati. Zdaj pa smo vse vrnopravni in za tlako tudi na cesti ne maramo več. Zakon je deželni odbor predložil ravno po ukazu dež. zpora in zato upa, da bo ves zbor zanj glasoval.

Dež. predsednik izjavlja, da je ta zakonski načrt predložil ministerstvu, a da mu še ni došel odgovor. Po njegovem mnenju bodo se bremena za deželne ceste bolj jednakomerno razdelila in se bodo ceste bolje vzdrževale. Torej bodo proti sečanjim razmeram napredki. Pridržuje si pa po natančnem preiskovanju stavitvi nasvete do Načasnega mesta.

Posl. Kersnik dvomi, da bi se kmalu vozil po Kamniški železnici. Sicer pa teh 50.000 gld. ni žrtvovanih, temveč dežela bode dobila delnice.

Poročalec Detela zagovarja zakon, po katerem se bodo bremena za ceste pravičneje razdelila na vso deželo.

Deželni zbor preide v podrobno debato. Prvi oddelek govori o splošnih določilih, drugi o plačevanju troškov za zgradbo, predelovanji in vzdrževanju cest in vožnih potov, tretji o pristojnosti v cestnih stvarjih, četrti ob okrajnih cestnih odborih.

Pri § 31. nasvetuje poslanec Kersnik nekatere spremembe, zadevajoče virilne glasove. Poročalec se ujemata z nasvetovanimi spremembami, ker se po njih vdobi le še jedna moč več za cestni odbor. Vsprejeto.

Dalje nasvetuje Kersnik, da okrajni cestni odbor si sam izvoli načelnika, ne pa da bi ga imenoval deželni odbor, kakor to zakon predlaga. Predlog ostal je v manjšini.

Celi zakon je bil potrjen po nasvetih upravnega odseka.

Priklopljen temu zakonu je zakon o uvrsttvitvi deželnih cest. Upravni odsek je vsprejel mej deželne ceste vse one, katere je bil predlagal deželni odbor in le še dodal cesto iz Vipave čez Manče do Branice, od Rakeča čez U nec v Postojino in cesto iz Kočevja v Črnomelj skozi Mozelj, Knežjo Lipo, Brezovico, Miklarje in Dobliče do Črnomaljskevinške ceste.

Posl. dr. Bleiweis obžaluje, da se je tako malo oziralo na Ljubljanski okraj, ki ima tako veliko cest vzdržavati. Danes pa je bila uložena prošnja, da se uvrsti cesta iz Borovnice do Vrhnike mej deželne ceste. Dež. odbor naj poizveduje o tej cesti in v prihodnji sesiji poroča.

Vse po upravnem odseku nasvetovane ceste so bile uvrščene mej deželne ceste in ves zakon v 2. in 3. čitanji potrjen.

Dnevni red poslednje seje je bil s tem končan in deželni zbor, kakor smo že poročali, za to sesijo zaključen.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 28. januarja.

Lichtensteinov šolski predlog ni bil od državnih poslancev nič posebno naudušeno vsprejet. Vsi klubki opozicije so se že izrekli proti njemu, drugače tudi ni bilo pričakovati. Poljski in češki klub se pa še nesto izjavila, a vendar je čutiti, da ja je ta predlog neprijetno iznenadil. Poljakom se dozdeva, da ne daje dovolj pravic gališkemu deželnemu zboru. Pa še nekaj drugačega jim ne ugaaja. Po tem predlogu bi cerkev dobila sonadzorstvo v Šoli in sicer ona cerkev, katere vere je večina učencev. Ker je v Galiciji polovica prebivalstva rusinska, bi tudi rusinska duhovščina dobila večji upliv v Šoli, kar pa Poljakom ne ugaaja. Kakor se kaže, bodo se teško doseglo sporazumljenje na desnicu zastran šolskega zakona.

V ogerkem državnem zboru začela se je specijalna budgetna debata. Pri budgetu ministerstva notranjih zadev je več govornikov grajalo slabo administracijo, policijo in javno zdravstvo. Grajalo se je tudi gospodarstvo opernega gledališča, ki več stane, nego opera v Parizu.

Vnanje države.

Bolgarski knez je sedaj v Plovdivu. Razna vzhodno-rumelijska mesta, društva in duhovščina poslali so mu adrese, v katerih se mu zahvaljujejo da je s svojim prihodom v Bolgarijo, deželi zagotovil red. Da so bile te adrese najete, ni treba omenjati. Z nimi hočejo slepi diplomacijo, da bi mislila, da so z novim knezom vsi zadovoljni v Bolgariji. Knez v odgovoru na adrese omenja, da je prebivalstvo Južne Bolgarije vedno storilo svojo dolžnost, in izraža nado, da bodo narod ravno tako udan in veren, če bodo dežela v nevarnosti. Knez si prizadeva zagotoviti udanost vojske. Častnikom

podelil je več redov. Plovdivskemu vojaškemu poljniku podelil je veliki kordon Aleksandrovega reda.

V Srbiji vlada velika nezadovoljnost, ker je kralj na tako zvit način odstranil Rističa. Vlada se že boji neredov. Mogoče je celo, da narod požene Milana, ker je prijatelj Madjarov, zakletih sovražnikov slovanstva. Te dni bila je v Belegradu neka ogerska pevska družba, kar je dalo priliko, da so prebivalci pokazali svoje sovraščvo do Madjarov. Bile so tolike demonstracije, da so vojaki morali delati red. Madjari so torej v Srbiji neso pridobili nikacih simpatij.

Ruski vojni minister je odredil, da se k vsakej lokalnej brigadi pridruži jeden častnik generalnega štaba, ki bodo imeli voditi vežbanja in dajati sovete ob mobilizaciji. Ta naredba je le dopolnilo onej naredbi, da so se lokalni batalijoni preustrojili v rezervne batalijone. Rusija si tako prizadeva, da umno preorganizuje vojsko ter tako poviša brambeno moč države. Tega je pač nikdo ne bodo zameril, ker vse evropske velevlasti pomnožujejo vojsko.

V francoski zbornici je več poslancev predlagalo, da se budgetna debata še odloži, da se pričopi časa za proučevanje finančnih reform. Vladi naj se pa dovoli še za nekaj mesecov provizorij. Ker se je ministerstvo izreklo proti temu predlogu, so ga umaknili predlagatelji in budgetna debata se je začela.

Mej Asinoro in Kerenom je zbranih 30.000 Abesincev, ki bodo v kratkem napali Italijane. Mej abesinsko vojsko je velika nezadovoljnost in se morebiti nekaj vojakov pridruži Italijanom. Abesinski vojaki so se že naveličali čakanja, zlasti ker so tudi slabo z živežem preskrbljeni. Če bi se še kaj dolgo bo odlašal, bati se je resnega upora. Italijani pa baš zategadel nečejo začeti boja, ampak le utrujejo svoje pozicije.

Dopisi.

Iz učiteljskih krogov 26. januvarja.
"Kdor prosi, bo uslušan" ali "kdo trka, se mu odpre" — le kranjski učitelji smo tako nesrečni in opravičene prošnje naše za povišanje plač so tako slabotne, da ne pritrkajo do src naših gg. deželnih poslancev. Prosimo že nekaj let, a vse zaman, vse prošnje so le "glas upijočega v puščavi" ter leto za letom beremo po časopisih: "prošnje ljudskih učiteljev za povišanje plač se ne uslušijo".

Življenje postaja pa od leta do leta dražje in zahteve na ljudskega učitelja so tudi skoro vsako leto večje.

Ravnokar smo brali v časopisih, da je koroski deželni zbor vsprejel jednoglasno nasvet finančnega odseka, da se povišajo plače ljudskim učiteljem na 700, 600, 540 in 480 gld. na leto. Učiteljice dobivale bodo po 80 odstotkov od učiteljske plače, podučitelji po 360 gld. in podučiteljice pa po 300 gld. na leto. Res pametna ureditev.

Na Kranjskem sicer ni podučiteljev in podučiteljic, a prav nič bi ne bilo napačno, ko bi pravili, ali pa učitelji druge vrste, kakor je to v Ljubljani, da ne bodo imeli učiteljski pripravnik, ki je komaj ostavil pripravnik, iste, ali pa še večje plače, kakor jo ima učitelj, ki službuje že dvajset, ali tudi več let.

Da imajo učiteljice na Koroškem le 80 odstotkov od učiteljske plače, je prav pravično, kajti učiteljice nikdar toliko ne potrebujejo, kakor oženjen učitelj s kopico otrok, katere mora svojemu stanu primerno vzgojevati.

Sicer pa ne smemo obupati in tudi prihodnje leto prosimo. Gutta cavat lapidem non vi, sed saepe cadendo pravi latinski pregor. Uložimo prihodnje leto vse učitelji zopet prošnje na deželni zbor za povišanje naših plač in uverjen sem, da bodo naši gg. deželni poslanci morali priti do prepričanja, da je treba ljudskemu učitelju gmotno pomagati, sicer ne bodo mogeli zadostovati vsem zahtevam, katere postave i ljudstvo od njega tira. Zlasti zdaj, ko bodo deželna doklada na žgane pijače zdatno pomnožila deželne dohodke, bi dež. zbor, ne da bi obtežil davkoplăcevalec, lebko se opiral na opravičene prošnje ljudskih učiteljev, ter jim privolil vsaj take plače, kakor na Koroškem. Saj so itak še manjše, kakor v drugih deželah, n. pr. na Nižje-Avstrijskem, Štajerskem ali na Češkem in Moravskem.

Iz Mokronoga dne 23. januvarja. [Iz. dopis.] ("Rudeči križ.") Razna društva, ki blazijo človeška srca, širijo omiko itd. se snujejo po naši mili domovini. Da so vsa taka društva velicega pomena in koristi, gotovo vsakdo pripozna. Nahaja se pa več pomembijih društev, katerih pomen in namere so spleh ljudstvu v naših pokrajnah pre malo ali čisto nič poznane. Jedno tacih prekorist

Dunajska borza

dne 28. januvarja t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 78-50	gld. 78-70
Srebrna renta	80-55	80-50
Zlata renta	109-75	109-75
5% marcna renta	93-15	93-70
Akcije narodne banke	868-	867-
Kreditne akcije	269-	269-30
London	126-45	126-50
Srebro	—	—
Napol.	10-01 1/2	10-01 1/2
C. kr. cekini	5-96 1/2	5-96
Nemške marke	62-15	62-12 1/2
4% državne srečke iz 1. 1854	250 gld.	131 gld. 75 kr.
Državne srečke iz 1. 1864	100 "	165 "
Ogerska zlata renta 4%	97 "	10 "
Ogerska papirna renta 5%	83 "	76 "
5% štajerske zemljiščne obvez. oblig.	105 "	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119 " 50 "
Zemlj. obč. avsir. 4 1/2% zlati last. listi	125 "	20 "
Prior. oblig. Elizabethine zapad. železnice	99 "	20 "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	177 " 25 "
Rudolfove srečke	10 "	19 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 "	100 " —
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	214 "	— "

Poslano.

(10-4)

J. Klauer v Ljubljani

"pri voglu" (72-1)
priporoča garantovano pristen

brin o vesc

liter po 1 gld. 40 kr. in prosi za obilo naročbo.

Geografična panorama.

Nova Schleimer-jeva hiša, Šelenburgove ulice.

Jutri v nedeljo poslednji dan

XII. serije:

Pariz in Pariške svetovne razstave.

Od pondeljka do srede

na mnogostransko zahtevanje:

Prekrasno potovanje po Švici s hojo na Mont-Blanc.

Odprto vsak dan od 3. ure popoludne do 9. ure zvečer. (71)

Ob nedeljah je tudi dopoludne odprto.

Štajersko vino

lastnega pridelka

dr. Jos. Waldherr-ja.

Kovačansko vino

(Schmitsberger) (51-2)

v steklenicah.

1 liter	60 kr.
1/2 litra	32 "
1/4 "	18 "

Za vrnene steklenice se povrne:

Za 1 liter	8 kr.
z 1/2 litra	6 "
z 1/4 "	5 "

Zaloga:

v Beethovenovih ulicah št. 6, pri Petru Lassnik-u, Josipu Kordin-u, Viktorji Schiffer-ji, Ivanu Luckmann-u, J. Buzolini-ju, v Nemških ulicah št. 4.

J. Pserhoferjeva

lekarna na Dunaji, Singerstrasse 15,
„zum goldenen Reichsapfel“.

Kričistilne krogljice, poprej univer- imenovane, zaslužijo poslednje ime s polno pravico, ker je ni skoro bolezni, da bi te krogljice ne bile že tisočerno in čudovito pomagale. V najtrdovratnejših slučajih, ko so se druga zdravila zamaši rabilna, so te krogljice pomagale neštevilnokrat. **Škatljica s 15 pilami velja 21 kr., 1 zavoj s 6 škatljicami pa 1 gld. 5 kr.,** pri nefrankovanej pošiljavitvi pa 1 gld. **10 kr.**

Če se naprej pošije denar, velja s poštne prosto pošiljavitvo: 1 zavoj krogljice 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoja 3 gld. 35 kr., 4 zavoja 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Manj, nego 1 zavoj, se ne pošije.)

Došlo je mnogo pisem, v katerih se konsumenti teh pil zahvaljujejo, ker so je ozdravile raznih težkih boleznj. Kdor jih je le jedenkrat poskusil, priporoča to sredstvo še drugim.

■ Tu navedemo nekatera iz mnogih zahvalnih pisem: (852-10)

Leogang,

15 maja 1883.

Velečastiti gospod! Vaše krogljice uplivajo zares čudovito, neso kakor druga proslavljanja sredstva, ampak pomagajo v resnici in skoro za vse.

Krogljice, ki sem jih naročil v Veliki noči, razdal sem skoro vse znancem in prijateljem ter so vsem pomagale. Celo osobam visokestrosti, ki bolhajo za raznimi boleznjimi in onemoglostimi, so takoj pomagale, če jih tudi neno popolnem ozdravite, in je hočejo še dalje rabiti. Prosim torej, pošlite mi še pet zavojev. Od mene in vseh, ki so ozdraveli z Vašimi krogljicami, najiskrenješa naša zahvala.

Martin Deutinger.

Baga, St. György,

16. februarja 1882.

Čestiti gospod! Ne morem izreči dovolj svoje najiskrenješi zahvale za Vaše krogljice, ker ozdravile so poleg božje pomoci mojo sonoprogo, ki je že več let bolhala, in če jih tudi sedaj mora še včasih

Z velespoštovanjem
C. pl. T.
Dunaj, 20. februar 1887.

Ozebljinski balzam J. Pserhofer-Jev. prizan že več let kot najsigurneje sredstvo proti vsakovrstnim ozebljinam, kako zastaranim ranam itd. 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljavitvo 65 kr.

Kehelski balzam, zanesljivo sredstvo proti vsakemu napenjanju na vratu. 1 flacon 40 kr., s frankovano pošiljavitvo 65 kr.

Živiljenska esenca, (Praške kapljice) proti spridenju želodea, slavenu preobavljaju, vsakovrstnim boleznjim spodnjih telesnih organov, dobro dbmače sredstvo. 1 flacon 20 kr.

Trpotčev sok, dobro znano, izvrstno domače zdravilo proti kataru, hripanosti, krčevitemu krui itd. 1 steklenica 50 kr., 2 stekl. s frankovano pošiljavitvo 1 gld. 50 kr. Ameriško mazilo za protein, najboljše sredstvo pri protin, revmatičnih boleznjih, trganji po udih, isiji, trganji po ušesih itd. 1 gld. 20 kr.

Liker iz planinskih zeljišč, W. O. Bernk. hard a. Steklonica 2 gld. 60 kr., 1/2 steklenica 1 gld. 40 kr. Esenca za oči Romershausen a. 1 steklenica 2 gld. 50 kr., 1/2 steklenice 1 gld. 50 kr.

Prašek proti potenju nog 1 škat. 50 kr., s p. pošt. 75 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhofer-Jev., že več let priznana kot najboljše sredstvo za pospeševanje rasti las, priznana od zdravnikov. Elegantno opravljena velika doza 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Steudel-a, pri udarca ali sunčevja, hudihi ulesih vsake vrste, pri vseh perijodično se odpirajočih ulesih na nogah, pri ranah na prstih, unetih prshih in jednakih boleznjih se je večkrat skazal kot dobro sredstvo. 1 lonček 50 kr., s prosto pošt. 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullrich-a. Dobre domače zdravilo proti vsem nasledkom slabе prebavljivosti, kakor glavobolju, omotici, krui v želodci, zgagi, zlati žili, zabasanju itd. 1 zavitek stane 1 gld.

Francosko žganje. 1 steklenica 60 kr.

Razen imenovanih preparatov ima tudi vse v avstrijskih časnikih objavljene tu in inozemske farmacevtične specijalitete in se stvari, ki bi jih morda ne bilo v zalogi, hitro in ceno preskrbi. — Posiljave po pošti se hitro izvrše proti predpostaviti svote ali povzetju.

Poština je veliko nižja, če se prej pošije denar, (najbolje po poštni nakaznici), kakor pri povzetju. Največ imenovanih specijalitet ima tudi v Ljubljani lekarstva gospoda G. PICCOLI-ju.

V „NARODNI IISKARNI“

v Ljubljani

so izše in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Haléry, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Postlovenil J. P. Ml. 8°, 141 stran. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 stran. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 stran. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 stran. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 stran. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

3000 gld.

proti 5% obrestim isče se na zemljišču v obsegu 14 aral njiv in senožetij, 11 oral gozda in nekaj barja. Sodnisko je cenjeno 9000 gld. Najem zuša bizu 500 gld. Upnik more stopiti na prvo stopnjo uknjizbe.

Več pove **Tarnej Kamnikar** na Lavreti pod Ljubljano. (55-3)

Razglas.

Mesto Rudolfovo proda iz mestnega gozda

1600 smerek.

Pismene ponudbe naj se pošijejo do 15. dne februarja 1888 na županstvo v Rudolfovem.

Dr. Poznik, župan.

Poslano.

Pihte

Ubald pl. Trnkóczy-jevo

hmeljevo sladno kavo.

(Zdravilna kava.)

I. Dosegli in ohranili si boste zdravje.

II. Redili ali živili boste telo, kakor njeni to najbolj ugaja.

III. Prihranite si v denarji pri gospodinjstvu.

Važno in neobhodno potrebno za bolhajoče na želodci, prsh, jetrih, obistih in živeih, za dojenčke, otroke, slaboine, za ženske pred in po otročji posteli, prebolele, malokrvne i. t. d.

Zamotek s 1/4 kilo vsebine velja samo 30 kr.

Ročno kovačnico

z vsem orodjem

(56—2)

se dá v najem ali proda. Kovačnica je na dobrem mestu. — Več pove upravnosti "Slovenskega Naroda".

Vsak dan sveže

pustne krofe

priporoča

(15—4)

J. Föderl-ova sladčičarna pekarija
v Lingovih ulicah v Ljubljani.

Marijaceljske kapljice za želodec,

MARIA-ZELLER
TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

katerim se ima na tisoče ljudij zahvaliti za zdravje, imajo izvrstni uspeh pri vseh bolezni v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlate-nico, bljuvanje, glavobol, kré v želodci, bitje srca, zabas-nje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tu-cat 2 gld., 5 tu-catov samo 8 gld.

Svarilo!

Opozorjamo, da se te isti-nite Marijaceljske kapljice do-bivajo samo v lekarni Trnkoczy zraven rotovža na Velikem trgu v Ljubljani. (611—14)

Prodaja

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Marijaceljske kapljice za želodec,

izvrstno uplavajoče pri vseh boleznih želodca.

Neprekosljivo pri pomanjkanju slasti do jedij, slabem želodci, smreči sapi, napenjanji, kislem se raneja peseck in pšeno ter se nabira preveč sliza, pri zlatencu, gnusju in bljuvanju, glavobolji (če izvira bolečina iz želodca), kré v želodci, zapirani ali zabasjni, preobloženji želodec z jedjo ali pičajo, glistah, bolezni na vranici, na jetrih ali zlatej zili. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabiti, 35 kr., vel. steklenici 60 kr.

Glavno zalogu ima lekar

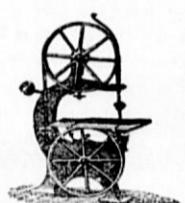
KAROL BRADY v Kromeriji (Moravsko). Marijaceljske kapljice neso nikako tajno sred-stvo. Njih sostavne navedene so na navodu, kako rabiti, ki se pridene vsakej steklenici.

Pristne v skoro vseh lekarnah.

SVARILLO! Pristne Marijaceljske kapljice se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vaka steklenica imeti ručed zavitek z gorenje varstveno znamko in z navodom, kako rabiti, ki se pridene vsakej steklenici, opomnit je, da mora biti navod tiskan v tiskarni H. Guseka v Kro-merizi.

Pristne imajo: V Ljubljani: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos. Swoboda. — V Postojni: lekar Fr. Buccarcich. — V Škofji Loki: lekar Karol Fabiani. — V Rudovljici: lekar Aleksander Roblek. — V Rudolfovem: lekar Dominik Rizzoli, lekar Bergmann. — V Kamniku: lekar J. Močnik. — V Črnomuti: lekar Jan. Blažek. (739—15)

G. TÖNNIES, tovarna za stroje v Ljubljani,

zastopnik Ganz-a & Co. v Budimpešti, preskrbjuje dobro-znane trdolite valjarki (Hartguss Walzenstühle), cilindre, Škrbeci (Aufzüge), vse aparate, transmisije in priprave za mline. Narisi in načrti napravljajo se po najnovejših skušnjah.

Specijaliteta: Vsakovrstne žage in stroji za obdelovanje lesa. Preskrbuje hitro idoče parne stroje in varnostne parne kotle.

Tudi napravlja plinove motorje. Zastopstvo Langen-a & Wolf-a na Dunaju.

Indiciranje parnih strojev,

njih predelovanje z jamstvom, da se privaruje pri kuriu. (836—12)

Neobhodno za vsacega

za svetlenje usnja pri konjski opravi, vozovih, hišni opravi, čevljih itd. itd., je novoizumljena po c. kr. avstrijskem in oger-skem ministerstvu zavarovana proti ponarejanju

svetla tinktura za usnje

(tekoče svetlo mazilo), do sedaj najboljša, ker do sedaj se ni še nobenemu izmej mnogih tekočih svetlih mazil ali likov za usnje dal patent. — Cena steklenici št. I. 1 gld., št. II. 40 kr., št. III. 20 kr.; in da ostanejo čevljih suhi pri moči in mehki in voljni pri solnčnej vročini, se že več kot 10 let za dobro pokazala, tudi patentovana, nepre-močljiva

hranilna mast za usnje.

Da je res to usnje varovalno sredstvo tako izvrstno, dokazuje 25 odlikovanj, na stotine priznalih pisem. Oba izdelka se nesta udomačila le pri c. kr. vo-jaščini, ampak si utrla ugod pri NJ. Veličastvu in c. kr. visokostih.

Po tovarniški ceni je prodajajo v Ljubljani gg. Anton Krisper in Schusnig & Weber, v Kranji g. Petan, v Škofji Loki g. Koceli. — Dobiva se v vseh večjih krajev države pri boljših trgovcih. (860—10)

Dne 3. sivečana 1888

bode v

(70—2)

Loškem potoku somenj.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani
prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.

2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodbine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz mojega življenja.

3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovke reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Urban Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovška sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.

4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojnine. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klošterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.

5. zvezek: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški vélpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipa. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.

6. zvezek: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčica pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokor delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja rolitinčega agitatorja.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poština za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr. Prodajajo se v

Dijaki
dobivajo Jurčičeve
„Zbrane spise“ po
50 kr. izvod, ako
si naročete skupno
najmanj deset iz-
vodov.

„NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani,
Kongresni trg. Gledališka stolba.

(37—2)

VIZITNICE
priporoča
„Narodna Tiskarna“
po nizke ceni.

Posebna, v tej deželi razširjena bo-lezen je slabo prebavljenje.

Naša modna kuhinja in modni način življenja sta uzroki te bolezni, ki nas nenadoma napade. Mnogi ljudje trpje včasih za bolečinami v prsih in bokih, včasih tudi v hrbitu; čutijo se zaspame in trude, imajo slab okus v ustih, zlasti zjutraj: nek poseben slez se jim nabira na zobe, slasti nemajo do jedij, v želodci leži jim neka teža v želodčevi votlini čutijo včasih neko nedoločeno otrpenje, katerega ne odpravi uživanje jedij. Oči upadejo, roke i, noge so mrzle in mastne; čez nekaj časa začne še kašljnja sprva suh, čez nekaj mesecev pa z zelenkastimi izvrški, Kogar ta boleznen zadene, se čuti vedno zaspantan, spanjenja ne upokoji; potem postane nervozan, razdražljiv in ne jevoljen, hude slutnje ga napadajo, če hitro ustane, se mu v glavi vrtil, kakor bi se mu cela glava sukala; čreva se mu včasih zamašča, koža mu je včasih suha in vroča, kri postane gostja in zaostaja, belina v očeh se porumeni, urina ima malo ter je temne barve; in če se pusti dolgo stati, se nabere na dnu neka gošča; hrana se takemu človeku pogostoma vzdiguje, pri čemer čuti včasih sladek, včasih pa kisel okus; kar spremlja močno bitje srca. Vid mu pa peša pege se kažejo pred očmi, ter ga napada čut teške one-moglosti in zaspanosti. Ti simptomi se pogostom ponavljajo in lehko se reče, da skoraj tretjina prebivalstva te dežele boleha za to boleznično v jednej ali drugoj obliki. Shäkerjev izvleček pa spravi urejenje jedij na takot pot, da bolno telo dobiva hrane, ter se prejšnje zdravje zopet povrne. Učinek tega zdravila je zares eduvit. Na milijone in milijone steklenic je že razprodanih, in število spričeval, ki potrjujejo zdravilno moč tega zdravila je izredno veliko. Na stotine boleznjiv, ki imajo razna imena, je posledica slabega prebavljenja; in če se poslednje zlodoopravi minejo tudi druga, kajti so le simptomi prave bolezni. Zdravilo je Shäkerjev izvleček. Spričevala na tisoče osob to dokazujo brez vsake dvojbe, kajti pojavno se izrekajo o njega zdravilnih svojstvih. To izvrstno zdravilo se dobiva v vseh lekarnah.

Osobe, ki bolejajo za zabasanjem, naj rabijo „Seigel-ove čistilne kroglice“ v zvezki s Shäkerjevim izvlečkom. „Seigel-ove čistilne kroglice“ odpravijo zabasanje krotke mrzlico in prehlajenja, odpravijo glavobol in zatró žolnico. Kdo jih je jenekrat poskusil, bode jih gotovo še dalje rabil. Uplivajo polagoma in ne napravljajo nobenih bolezni. — Cena 1 steklenici Shäkerjevega izvlečka gld. 1.25, 1 škatljici „Seigelovih čistilnih kroglic“ 50 kr. (854—4)

Lastnik „Shäkerjevega izvlečka“ in Seigelovih kroglic je A. J. White, Limited London, 35 Faringdon Road E. C.

Glavno zalogu in centralno razpošiljalnico ima Ivan Nep. Harna, lekar „pri Zlatem levu“ v Kromeriji (na Moravskem) in se dobiva skoro v vseh lekarnah v Avstriji.

Najstarejše domače zdravilo je „konc. cvet za ude“, povsod znau pod imenom (830—12)

„konc. cvet za ude“

povsod znau pod imenom (830—12)

Klosterneuburški fluid za protin.

Preiskan v kemičnih laboratorijs za zdravstvenopolicijske preiskave in je prodaja zavarovana z varstveno znamko.

Cena 1/2 flac. 50 kr., veliki flac. 1 gld.

Razpošilja lekar A. HOFFMANN, Klosterneuburg.

Za zaviranje in vozni list je plačati pri poštnih pošljivkah 15 kr. posebe. — Pristnega ima v Ljubljani lekar J. Swoboda; v Rudolfovem lekar Ferd. Stalik.

J. Berner-ja in sinov

deželna

nasladna, suharna in zdravilična pekarija

v Slatini pri Rogatci na Štajerskem

posebno priporoča (833—15)

suhar,

kateri vedno izdeluje v izvrstnej baži, ki ga prodaja v Ljubljani gospod

RUDOLF KIRBISCH, sladčičar na Kongresnem trgu.

(Naročila na zunaj se točno izvrši.)

J. & S. Kessler v Brnu, Ferdinandove ulice št. 7—5 n., razpoložja po poštnem poštevju naslednje imenovano blago, kar je včasih mnogo boljše in za 20% cene.	Moške srajce, Klatovske, bele ali barvane, Ia. gld. 1.80, IIa. gld. 1.20.	Jute-zastor, turški uzorec, — kompletni, gld. 2.30.	Mizni prti, platnenci, v vseh barvah, 3 kom. 10/4 gld. 2, 3 kom. 6/4 gld. 1.
Delovske srajce iz dobrega oxforda, 3 komadi gld. 2.—.	Pregrinjalna garnitura, 1 prt in dve posteljni pregrinjali iz ripa gld. 4.50, iz jute gld. 3.50.	Posteljne odeje za zimo, iz rouge ali cretona, elegantno prešite, gld. 3.—.	Prtiči, platnenci, 4/4 v kvadratu, 6 komadov gld. 1.20.
Moške gače, iz barhanta, platna ali croisé, 3 pare I. gld. 2.50, II. gld. 1.80.			